

Undladelse af at genansætte sæsonansat gartner på grund af rygproblemer

Faglig voldgiftskendelse af 20. marts 2003.

Parter

Specialarbejderforbundet i Danmark
mod
Finansministeriet for en kirkegård

Resumé

Finansministeriet fik medhold i, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte kirkegårdslederens skøn, hvorefter en genansættelse for sæsonen 2002 af gartneren ikke ville være forenelig med institutionens tarv. Der blev lagt vægt på, at gartneren havde rygproblemer og skulle gå til behandling herfor, at gartneren havde fået hjælp af kolleger til tungere løft i sæsonen 2001 og at hun havde anmodet en kollega om hjælp til tunge løft også for sæsonen 2002 og endelig blev der lagt vægt på en lægeerklæring ifølge hvilken gartneren ikke ville kunne påtage sig et arbejde, der udføres i en for ryggen uhensigtsmæssig arbejdsstilling eller medfører gentagne tungere løft.

Påstande

Specialarbejderforbundet i Danmark nedlagde påstand om, at Finansministeriet skulle anerkende, at undladelse af at genansætte en sæsonansat gartner i den kommende sæson (2002), var i strid med § 2, stk. 3 i parternes organisationsaftale.

Finansministeriet nedlagde påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling

§ 2, stk. 3 i parternes organisationsaftale: "Når en gartnerarbejder eller gartner, der er ansat ved en statshave mv., har arbejdet i en institution i 300 dage, indgår vedkommende i nummer og afskediges og genantages efter dette, for så vidt det efter ledelsens (ministeriets) skøn om den pågældendes kvalifikationer er foreneligt med institutionens tarv."

Gartneren var på grund af rygproblemer sygemeldt i knap 2 måneder i sommeren 2001, hvortil kom en række enkeltstående sygedage af samme årsag. Gartneren blev som sæsonansat afskediget med udgangen af november 2001 i overensstemmelse med organisationsaftalens bestemmelser.

I februar 2002 kontaktede gartneren sin kirkegårdsleder og oplyste, at hun i arbejdstiden i marts og april måned på grund af rygproblemer skulle gå til behandling 2 dage om ugen og at dette fravær ville være omfattet af en § 28-aftale. Under samtalen blev det yderligere afklaret, at gartneren på grund af sin ryg gennem en periode ikke ville være i stand til at udføre en række arbejdsfunktioner (tunge løft mv.).

På baggrund af gartnerens oplysninger om rygproblemerne og deres konsekvenser i forhold til arbejdet vurderede kirkegårdslederen det for uforeneligt med institutionens tarv at tilbyde genansættelse.

Parternes argumenter

Specialarbejderforbundet i Danmark gjorde gældende,

- At indklagede har bevisbyrden for, at væsentlige driftmæssige grunde hindrede genansættelse af gartneren,
- At undladelsen af at genansætte gartneren er i strid med § 2, stk. 3 i organisationsaftalen,
- At undladelse af genansættelse er uforenelig med intentionerne bag det sociale kapitel i staten,
- At underretning den 15. februar er for sen, og
- At indklagede har handlet bodspådragende.

Finansministeriet gjorde gældende,

- At indklagede på sagligt grundlag har vurderet, at gartnerens rygproblemer var af en sådan beskaffenhed, at genansættelse ville være uforeneligt med institutionens tarv,
- At det i relation til klagers anbringender bestrides, at indklagede skulle have bevisbyrden for, at væsentlige driftmæssige grunde hindrede genansættelse. Der henvistes i den forbindelse til organisationsaftalens § 2, stk. 3, hvorefter ledelsen udøver "skøn om den pågældendes kvalifikationer er foreneligt med institutionens tarv",
- At beslutningen om ikke at foretage genansættelse ikke er uforenelig med "intentionerne bag det sociale kapitel i staten", hvilket i øvrigt ikke har karakter af retligt bindende normering, og
- At det bestrides, at "underretning den 15. februar 2002 er for sent". Det bemærkes herved, at indklagede først under samtalen den 15. februar 2002 blev gjort opmærksom på, at gartneren fortsat havde rygproblemer.

Opmandens tilkendegivelse

Efter forelæggelse, afgivelse af forklaringer, procedure og votering tilkendegav opmanden, at han ikke fandt grundlag for at tilsidesætte kirkegårdslederens skøn, hvorefter en genansættelse for sæsonen 2002 af gartneren ikke ville være forenelig med institutionens tarv. Udfaldet af en eventuel kendelse ville blive, at klager ikke ville få medhold i sin påstand, og at indklagede ville blive frifundet.

Opmanden lagde til grund,

- At gartneren i sæsonen 2001 havde måttet have hjælp fra de mandlige kolleger til rygbelastende arbejde,
- At gartneren med henblik på sin genansættelse for sæsonen 2002 havde spurgt en mandlig kollega, om han ville hjælpe hende med tungere arbejde i den kommende sæson,
- At gartneren 2 gange om ugen i arbejdstiden i et par måneder af 2002 skulle gå til behandling for rygproblemerne, og at hun på grund af rygproblemerne i en periode ikke ville være i stand til at udføre en række arbejdsfunktioner,
- At det af en fremlagt lægeerklæring fremgik, at gartneren ved behandlingsafslutning ville kunne påtage sig et normalt arbejde, der ikke udføres i en for ryggen uhensigtsmæssig arbejdsstilling eller medfører gentagne tungere løft,

Klager hævede herefter sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.